Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26856
Copyright: Admont, Benediktinerstift

℣. Reposita est mihi corona iustitiæ quam
reddet mihi dominus in illum diem iustus
iudex. ℣. Cooperante gratia spiritus sancti. ℣. Exal
tabuntur. ℣. Lux orta est. ℣. Custodiebat.
Nemo ita dilexit inimicos ut Paulus.
nemo inuisibatores suos ita benigni
fuit. nullus a contribulibus suis tanta p
passus est. Non illa enim quæ patiebatur
s; naturæ copulam cogitabat. quinto q;
amplius efferebant inimici. tanto ma
gis eos miserebatur insaniam. ℟. Re
posita est mihi corona iustitiæ quam reddet mihi
dominus in illum diem iustus iudex. ℣. Scio
cui credidi. Iustus iudex. Et enim
aliquis indulgentissimus pater afficitur
erga filium frenesi comprehensum. cui
quanto magis conuicia ictibusq; pulsa
tur tanto eum pocius miseret ac deflet.
ita Paulus quæ de ipsa magnitudine
passionum eos a quibus affligebatur estima
ret furorem maiora illis adhibet fo
mita pietatis. ℟. Audistis enim conuer
sationem meam aliquando in iudaismo quo
persecebam sup multos coetaneos meos in gen
nere meo. ℣. Habundantius enim emula
tor existens paternarum mearum traditio
num. Supra m. Audi igitur quia patien
ter quinq; mansuete nobis p inimicis
suis loquatur Paulus. qui eum quinqui
es uerberauerant. qui ter eum onera
uerant. qui uinculis sepe constrinxe
rant qui ipsum ei sitiebant eruorem.
quinq; illum cotidie discerpere eu
piebant. testimonium inquit illis phibeo.
quod emulationem dei habent. s; non secum
scientiam. ℟. Cum autem placuit ei qui
me segregauit de utero matris meæ et uoca
uit p gratiam suam ut reuelaret filium su
um pyne ut euangelizarem illum in gentib.
℣. Continuo non acquieui carni et sanguini neq;
uenit ierosolimam ad antecessores meos apl.
Rursus eos qui se supra illos Vt euang.
superbus efferebant refrenans. noli at
tum sapere s; time. Si enim ds natura
lib ramis non pepercit. ne forte nec tibi
parcat. quia enim cognouerat dnica
illos peccasse sententia. qd unum
et solu in sua erat potestate pstabat.
sepe lacimabat. uehementer pillis dole
bat. atq; in quantu poterat laborabat
umbram eis aliqua excusationis ob
tendere. ℟. Constitues eos principes.
Ad Cant. ℣. Ter uirgis cesus sum semel lapi
datus sum ter naufragium pti. p̄ p̄ no
mine. ℣. Nocte ac die in profundo maris fui.

Dixit si mon petrus ad ihm

Secundum Matthæum. Illo. t. t.
Ecce nos reliquimus omnia. et secu
ti sumus te. Quid ergo erit nobis.
℟. Omelia lectionis eidem.
Quia dns et saluator noster di
uites diuitias mundi diligen
tes. difficile in regnum celorum
docebat intrare. statim discipuli
eius responderunt fiducialiter dicentes.
Ecce nos reliquimus omnia. et secuti sumus
te. Quid ergo erit nobis. ℟. Paulus autem